

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ निशम्यदृष्ट्वा अर्थविशारदःमोक्षपंडितः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ब्राह्मणार्थेष्विति ब्राह्मणार्थद्रव्यस्यान्यत्रविनियोजनमायुःक्षयकरमित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
ततो जिगमिषंतस्ते वृष्णयंधकमहारथाः ॥ सांतःपुरास्तदातीर्थयात्रामैच्छन्नरर्षभाः ॥ ७ ॥ ततो भोज्यं च भक्ष्यं च पेयं चांधकवृष्णयः ॥ बहुनानाविधं च क्रुर्मद्यं मां
समनेकशः ॥ ८ ॥ ततः सैनिकवर्गाश्च निर्ययुर्नगराद्बहिः ॥ यानैरश्वैर्गजैश्चैव श्रीमंतस्तिग्मतेजसः ॥ ९ ॥ ततः प्रभासेन्यवसन्त्यथोद्दिष्टं यथागृहं ॥ प्रभूतभक्ष्य
पेयास्ते स दारायादवास्तदा ॥ १० ॥ निविष्टांस्तान्निशम्याथ समुद्रांते स योगवित् ॥ जगामामंभ्यतान्वीरानुद्भवो र्थविशारदः ॥ ११ ॥ तं प्रस्थितं महात्मानम
भिवाद्य कृतांजलिं ॥ जानन्विनाशं वृष्णीनां नैच्छद्द्वारयितुं हरिः ॥ १२ ॥ ततः कालपरो तास्ते वृष्णयंधकमहारथाः ॥ अपश्यन्नुद्भवं यांतं तेजसा वृत्य रोदसी ॥ १३ ॥
ब्राह्मणार्थेषु यत्सिद्धमन्नं तेषां महात्मनां ॥ तद्दानरेभ्यः प्रददुःसुरागंधसमन्वितं ॥ १४ ॥ ततस्तूर्यशताकीर्णं नटनर्तकसंकुलं ॥ अवर्तत महापानं प्रभासेतिग्मते
जसां ॥ १५ ॥ कृष्णस्य सन्निधौ रामः सहितः कृतवर्मणा ॥ अपिबद्युयुधानश्च गदो वभ्रुस्तथैव च ॥ १६ ॥ ततः परिषदो मध्ये युयुधानो मदोत्कटः ॥ अब्रवीत्कृतव
र्माणमवहास्यावमन्य च ॥ १७ ॥ कः क्षत्रियो हन्यमानः सुमान् हन्यान्मृतानिव ॥ तन्न मृष्यंति हार्दिक्ययादवायत्त्वया कृतं ॥ १८ ॥ इत्युक्ते युयुधानेन पूजयामा
सतद्वचः ॥ प्रद्युम्नोरथिनां श्रेष्ठो हार्दिक्यमवमन्य च ॥ १९ ॥ ततः परमसंकुद्धः कृतवर्मा तमब्रवीत् ॥ निर्दिशन्निवसावज्ञं तदा स व्येनपाणिना ॥ २० ॥ भूरिश्रवा
श्छिन्नबाहुर्युद्धे प्रायगतस्त्वया ॥ वधेन सुवृशं सेनकथं वीरेण पातितः ॥ २१ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा केशवः परवीरहा ॥ तिर्यक् सरोषया दृष्ट्या वीक्षां चक्रे समन्यु
मान् ॥ २२ ॥ मणिः स्यमंतकश्चैव यः स सत्राजितो भवत् ॥ तां कथां श्रावयामास सात्यकिर्मधुसूदनं ॥ २३ ॥ तच्छ्रुत्वा केशवस्यां कमगमद्बुदतीतदा ॥ सत्य
भामा प्रकुपिता कोपयंती जनार्दनं ॥ २४ ॥ तत उत्थाय स क्रोधः सात्यकिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ पंचानां द्रौपदेयानां धृष्टद्युम्नशिखंडिनोः ॥ २५ ॥ एष गच्छामि पदवीं
सत्येन च तथा शपे ॥ सौप्तिके ये च निहताः सुभायेन दुरात्मना ॥ २६ ॥ द्रोणपुत्रसहायेन पापेन कृतवर्मणा ॥ समाप्तमायुरस्याद्यशश्चैव सुमध्यमे ॥ २७ ॥ इत्ये
व मुक्त्वा खड्गनकेशवस्य समीपतः ॥ अभिद्रुत्य शिरः क्रुद्धश्चिच्छेदकृतवर्मणः ॥ २८ ॥ तथान्यानपि निघ्नंतं युयुधानं समंततः ॥ अभ्यधावद्भूषी केशो विनिवार
यितुं तदा ॥ २९ ॥ एकीभूतास्ततः सर्वे कालपर्यायचोदिताः ॥ भोजांधकामहाराजशैनेयं पर्यवारयन् ॥ ३० ॥